

Діло

Виходить щодня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, П. пов.
Конт. почт. шад. 26.726
Адреса тел. „Діло—Львів“
Число телефону 261.

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	2.70 К.
чвертьрічно	8.—
піврічно	16.—
щорічно	32.—

у Львові (без доставки):

місячно	2.40 К.
чвертьрічно	7.—
піврічно	14.—
щорічно	28.—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка першого дня, двохлітньої
ціна 40, в подальшім 30, в редакційній
частині 1 К. Подвоєння за
місяць і збільшення 1.50.
Некрологія строчка 1 К.
Стадо оголошень за окремою
установою.
Одні приєднання контору
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Промова посла д-ра Костя Левицького.

З нагоди другого читання бюджетової провізорії вголосив в палаті послів в імені Парламентарної Репрезентації д-р Кость Левицький дня 26 червня отсю промову:

Під час дебати при першій читанню бюджетової провізорії впали від представництва майже всіх народів отсей держави важкі слова проти системи правління. Криза правління спринчена опозиційним становищем більшости, але жертвою тої кризи удає на парламент, а правительство. Парламент, як законне народне заступництво, готовий в інтересі народу в Австрії сповнити свої обовязки, але доте першине правительство не було в силі додержати кроку. Хоч ми заняті тепер фінансовими і господарськими справами, все ж таки основний тон дебати сконцентрував ся довкола одної точки: правно-державне переустроєння Австрії — се справа конечна і потрібна. Се загальна думка Палати. Полагоджене отсього годовного питання творить передумови не тільки упорядкованя внутрішніх відносин держави, але також і будучности Австрії. Австрійська проблема мусить бути вже раз як слід розвязана.

Народне представництво під час першої дебати висказалося за парламентарним правлінням, парламентарним правлінням і проти державної управи при початку розглядів 14. § у. Правительство графа Кляма Мартініца виступило перед палатою з неясною політичною програмою і отся недостача привела правительство до упадку. Ми не хочемо заперечити доброї волі уступнишого президента міністрів графа Кляма Мартініца, котрий в послідній хвилині вступав до палати, щоб всі народи Австрії були заступлені в кабінеті. Ми мусимо одначе ствердити, що він не міг своєю плідно сповнити, бо весь його кабінет в цілім своїм складі був обтяжений пересордними грихами давнішого правління, що нарушило основи конституції.

Уладок кабінету графа Кляма Мартініца означає для нас неодолене дотепершнє правління-державної системи, яка була звернена проти конституції без парламенту.

Політика, яка не оснований ся на признанню національних прав, а також культурних і господарських потреб всіх народів держави, і яка адміністративними репресаліями затроєє відносини населеня до австрійської держави, не може довше удержати ся. Теперішні політичне положення, яке виявилось конфліктом між народним заступництвом і правлінням, є для всіх державних мужів в Австрії пересторогою на часі. Горе тому австрійському державному мужови, котрий думає, що після сеї страшної світової війни ми знов можемо навязати до шкідливої системи т. зв. „Durchsetzen“. Ні! Народи Австрії, які в повним пожертвуванем боролись в однім ряді, жадають нового життя і лучшої будучности в Австрії. Австрійське правительство повинно чей-же здобути ся на сильну волю і на відвагу, щоб признати ся до правдивої австрійської програми: рівноправности для всіх народів держави, і сю програму дійсно перевести в життя.

Головне наше домаганє — се парламентарна система правління, се значить: система і склад правління мають відповідати характерови Австрії, як держави народів. З тої причини бажаємо, щоб ідея заступництва австрійських народів в міністерстві була переведена, бо сповненє сего жаданя мало би далекосягле значення в огляду на внутрішнє і зовнішнє положення держави.

Передовсім надіється український нарід в Австрії, що його заступник, як речник четвертої з ряду націй, буде покликаний до ради Корони. Ми жадаємо, щоб новий австрійський конституцій був переведений на основі рівноправности австрійських народностей в усіх областях державної управи. Ми мусимо висказати свій жадає, що до сеї пори не найшов ся ніюдин державний муж, який сповнив би те до

маганє, і що ми нині маємо тільки провізоричне правительство, яке має бути замінєне півнішше дефінітивним. Числени ся з отсею обставиною, уважаємо ми своїм обовязком предложити провізоричному правлінням наші невідклічні жаданя. Зі всею рішучістю мусимо передовсім заперестувати проти того, щоб в справах, які відносять ся до коронного краю Галичини, правління виключно вело переговори з представителями польського населеня, так, що рішачість ся і про наші справи без нас. Правительство мусить вже раз признати засаду рівноправного трактованя обох народів.

Коли польська сторона вступала погляд в палаті, що Галичина се чуже тіло („Fremdkörper“), заключаючи відаєк з того, що отсей коронний край, отже і східну Галичину, слідувало би прилучити до Польщі, то ми заявляємо, що Поляки не мають права в нашій імені жадати вилученя українських областей і що здійсненє отсих швєхпольських анексіонних плянів можливе тільки по наших трупах. Ми бажаємо Полякам найкрасшого успіху в визвольній боротьбі о відбудову Польщі, але тільки в її етнографічних границях.

В переходовій стадії жадують Поляки повного заведеня польської адміністрації в Галичині з польським намісником на чолі і се має називати ся повновим заведенє „цивільної“ адміністрації в короннім краю Галичини. Правда, що військова управи в Галичині звелє, але головна причина не там, де її хотять найти Поляки. В дійности була ся адміністрація лише тінною військової адміністрації, коли тимчасом оставалась стара польська цивільна адміністрація зі всіма її недостачами і безправствами. Польські старости по своєму господарстві зі своїм давнім урядничим персоналом, усе українське населенє віддане на поталу польським урядникам, так що український нарід не знаєв ніколи стільки знущань, скільки їх зазнав за часів режиму, коли усунєно майже усі українські громадські ради і замінєно їх польськими комісарями і коли знехтовано права української мови в урядах. Правда, часть агенд застерєжено для військової управи, але правда також, що в тій області було багато безправства і проває само волі, від чого терпід бо порівняна більше українське населенє чим Поляки, бо українські області лежали ближше боевої лінії і тим самим були більше навіщені грозою війни, чим польські. Коли ми отже виступаємо проти такої військової управи, яка нашим милим старостам помогла до закріпощеня, то ми і не можемо терпід, щоб дотеперішня цивільна адміністрація дальше оставалась і пересидувала у країнське населенє.

Дотеперішній режим мусить перестати і для того жадаємо для східної Галичини намісника української народности а також заміни дотеперішних польських урядників українськими. Передовсім домагаєм ся повороту наших урядників в західній Галичині, щоб у нас вели австрійську державні мужи є тої думки, що отсе жаданє годі сповнити в переходовій стадії — під час війни — то ми все таки застерєгаємо ся рішучо проти того, щоб намісник галицького намісника було виключно доменю польського клубу і жаданє, щоб отсе іменованє в переходовій стадії послідувало в порозуміню з нами і щоб рівночасно ми дістали вінегубернатора української народности в самостійний кругом діланя. Ми мусимо жадати, щоб усі краєві урядники все мали перед очима, що вони є для населеня і що вони обовязані присдержувати ся існуючих законів без ріжничї стану і народности.

Ми уважєм самозрозумілим актом владности Австрії зглядом українського народу, який в отсій війні найбільше потерпів, щоб на несена йому шкода була в повним обемі авернена і щоб потерпівші частини краю були доведені до давнішого розвитку і добробуту.

Заселєна українським народом східна Галичина наслідком війни найбільше опустощена. Український нарід приневолений в усіх господарських областях зазнавати найбільше шкід і

приносити найтяжші жертви. Покликана для відбудови Галичини краєва центральна має би тому задачу, своїм средствам і силами уживати до східної Галичини і українського населеня в такім відношеню, в яким стоить спустощєня, шкоди і жертви сеї частини до жертв цілого краю, значить заопікувати ся передовсім українським народом.

Дотеперішня діяльність краєвої центральної для господарської відбудови Галичини вказує якраз протинний напрям. Средства центральної уживають ся в першій мірі для західної Галичини і для польських поміщчів (власителів більшости власности), не зважаючи на найконечніші потреби українського народу. Управа центральної лежить виключно в польських руках, так що українські члени прибічної ради переконали ся о безцільности своїх мандатів.

Зміна отсей діяльности краєвої центральної, що криздить український нарід, виникає: заснованя окремої центральної для господарської відбудови східної Галичини, покликана українських фахових сил для управи усіх секцій і установленя ключа що до уживаня державних грошей для східної і західної галицьких повітів.

Коли польський посол з західної Галичини заявив: „Ходіть зі мною в край нужди і сліз!“, то ми можемо догично східної Галичини слушно сказати: Гляньте на край нужди, де вже не текуть слези... Як раз на українській національній області відбуду ся найбільші битви отсей війни і ми гірку чашу воєнного лихолітя випили до дна! Після жорстоких інтерв'ювань і вішань невинних людей, після політичних переслідувань і економічних спустощєнь наших територій маємо ми без сумніву кроєво добути право від держави, який ми все вірно служили, жадати сатисфакції.

Найважчіше культурне домаганє австрійських Україниє: заложєня українського університету у Львові на жаль ще доси не словєно зі сторони австрійського правління маємо цісарського прибіччєня з р. 1912. Рівноправність українського народу в школі, уряді і прилюдній життю останеть ся пустим словом, коли українська нація не дістане культурного огнища для розвитку української науки, літератури і штуки а також для виобразованя українських фахових сил. І коли нам зважали перед війною, що заложєня українського університету в Австрії могло би заострити дипломатичні відносини з Росією, то тепер чейже о тім і бесіди не може бути, коли наші закордонні брати користають а благ українського університету в Києві.

Народи монархії найдууть туг тільки правдивий захист, коли вони в справдішнім союзі австрійських націй забезпечуть собі словення своїх житєвих інтересів. Отсю винку цілє можна лиш тоді осуштути, коли усі народи держави дістануть можливість самоуправн на своїй землі. Не можуть бути більше плучучі і повєдєні народи! Усі доси повєдєні народи мусять дістати національно територіальну автономію! І те, що Україніє очікують від правно-державного перетворєня в Австрії, се повна національно-територіальна автономія в з'єднєнних національних областях австрійсько-угорської державної сполуки.

Бюджетова провізорія ухвалєна.

Львів 27. червня 1917

Послідню бюджетову провізорію ухвалив парламент перед чотирма роками. Від дня 16. марта 1914 парламенту не схикувано і від тоді почало ся правління на основі § 14. Після довгого безпарламентарного періоду що йно вєчєго безпарламентарного періоду що йно вєчєго одержала австрійська держава чотирю місячєну бюджетову провізорію згідно в конституцій. За правлінням ствердєним предложєним бюджетовим зазначєна ся більшість 292 голосів, проти місячєного вало 150 послів. В більшости були: німєцький національний союз, християнсько-суспільний, Польські, шведські Славяни, Ромуни і двох Італійців.

Державна Рада.

(Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 28 червня 1917.

На нинішнім засіданні палати послів правительством внесло пропозицію, силою якої цивільні особи при завішенні діяльності звичайних трибуналів мають бути хвилено піддані військовому судівництву. Правительство пропонує, щоб розпоряджене з 25. липня зняти й обмежити військове судівництво до наведених в пропозиції злочинів до областей, в яких військові суди не можуть бути заступлені цивільними судами та в судових округах, що є тереном воєнних ділань.

Крім цього пропозиція палаті кілька постанов законів в справі укладання лист присяглих. Проект зносить податковий цензус що до допущення й виконання уряду присяглого суду та признає присяглим діти, о скільки сі живуть в зарбіку денного есентуально тижневого.

Потім приступила палата до дискусії над питаннями

в справі мира.

Пос. Вітик критикує вчорашню промову президента міністрів, який — здається — думний, що ніхто в Австрії не має права говорити про мир, тільки правительство. Тому що правительство не доросло до свого завдання навязати мира, народи Європи беруть справу в свої руки. Будучий мировий конгрес перший раз побачить при конференційнім столі представників робітників. Бесідник с за вільною Україною. Прилучається до заяви українських представників в Палаті.

Пос. Гаваер заявляє: Ми всі бажаємо мира, який запевнив би есгванова Монархії. — Знаємо всі любов нашого Цесаря до мира. Бесідник перед кількома хвилями на авдієнші у Монарха мав нагоду признати любов Монарха до мира і з уст Монарха почути, що Він стремить до почесного й як найскоршого мира.

Пос. Рибарж заявляє, що вчорашня заява правительства була великим розчаруванням для палати. Бесідник переконаний, що Монарх, який так скоро добув собі симпатії всіх народів, бажає бути цесарем народів. Південні Словяни не дадуть собі відобрати права самоозначення. Треба стремити до мира опертого на порозумінню.

Пос. Лондзон обговорював тяжке положення Поляків на Шлеску. Правительство мусить зробити, що до нього належить і заключити почесний мир.

Пос. Зомер: Ми с за миром не тільки зовнішнім але й внутрішнім. Однак криком й крикливою політикою не досягнуть ся сеї цілі.

Пос. Трильовський сподіється, що ще перед кінцем буде розв'язане питання самостійності України, принаймні що відноситься до російської України. Українці протестують проти всякої думки відокремлення Галичини. Бесідник представляє польонізаційні змагання супроти України в занятих областях.

Україні домагаються сь зєднання українських областей в Росії в самостійну державу і злучення всіх українських провінцій в Австрії в одну провінцію, піддану безпосередно державі.

Пос. Роман Чайківський жадував сь на відносини в таборі інтернованих в Талергофії і на переслідуванє українського народу.

По промові п. Дембінського дискусія замкнено. Генеральний бесідник Гайне зрік сь голюсу.

По фактичних спростуваннях заявляє президент, що предмет нарад вичерпано.

Інтерпелляції вніс між ин. пос. Цегальський в справі інтернованих соймового посла Метеллі.

Слідуюче засіданє д. 3. липня в 11. год перед полуднем.

Палата панів.

ВІДЕНЬ (Ткб.) 28. червня. На нинішнім засіданні Палати панів представив сь новий кабінет. Президент міністрів зложив заяву, яка стверджує, що склад кабінету представляє тимчасовий його характер. Обсяг його діяння сь тїсно обмежений. Його діяльність на парламентарнім терені сь залежна від парламентарного calendarum і відноситься сь до парламентарного полагодженя кількох справ, яких не можна відложити. Президент міністрів просить о підверте правительства.

Після звіту адресової комісії приступлено до нарад над бюджетовою провізорією.

Представники парламентарних партій у Цесаря

ВІДЕНЬ (Ткб.) 28. червня. Дневники доносять, що цсар прийняв нині перед полуднем на окремих авдієнціях представників парламентарних партій: Доберніга, Гаваера, кн. Любомирського, Станєка, Романичука і Погачника. Як зачувати, завтра прийме цсар представників латинської унії, а потім президію палати послів.

3 парламентарних комісій.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Правнича комісія радилась нині над двома пропозиціями в справі відання цивільних осіб військовому судівництву. Управитель министерства справедливости шеф секції Шавер заявив, що правительство не має нічого проти знесеня воєнних судів в глупині краю, вважає однак річю конечною вдержати в силі військове судівництво в областях, в яких іза воєнних подій трибунали перестали існувати.

Комісія прийняла внесенє Офцера, щоб обом пропозиціям відмовити парламентарного полагодженя.

П. Адольф Грос вніс проект закона в справі уможливленя піднятя судового поступованя

з Істрії; опозиція складала сь з Чехів, соціальных демократів. Українців і грузин Стапінського з 4 послами. Польські соціалісти перед голосуванням вийшли з салі і в нїм участі не брали.

Причини, які спонукали українських послів голосувати проти бюджетової провізорії, зображені в бюджетовій дебаті пос. д. р. Кость Левинський. Речник Українців заявив, що правительству, яке вдержує давню систему правління, наспокоюючи бажаня Поляків коштом українських національних інтересів, наша посольська репрезентация не може ухвалити бюджету. Національні домаганя, які поставив д. р. Кость Левинський іменем У. П. Р. відомі читачам з оригінального тексту промови, яку приносить наш дневник на вступі. Промова українського бесідника слухала з увагою Палата і присутні всі нові міністри, вглядно управителі министерств, та зробила вона велике враженє.

Становище польського кола викликало в палаті немаєе счудованє. Адаже ще недавно польські послы відгрозували сь, що без сповнення їх кільканих домагань вони не дадуть правительству бюджету. Ні одного з тих домагань досі не сповнено, а польське коло змінило своє становище основно, повертаючи сь з вчорашнього ворожого становища правительства на добре вишробувану службу серед парламентарної більшости. Причини тої наглої зміни досі нікому невідомі, а відєньська „Arbeiterzeitung“ добачує в цїлій тактиці Поляків тільки комедію. Чи сь справді тільки комедія, — вняснить недалека будучність.

Кабінет Венізелюса.

Склад нового кабінету. — Греція імовірно пристанє до антанту.

АТЕНИ (Ткб.) Венізелюс утворив кабінет, в якїм обняв сам провід і теку війни. Внутрішні справи обймає Репулїс, заграничні Політіс; маринарку Кондуріотіс. Кабінет зложив вже присягу.

ЛЮГАНО (Ткб.) До італійських дневників доносять з Парижа і Лондона, що Венізелюс імовірно буде старати сь спонукати грецький наряд до того, щоб станув без застережень по стороні коаліції.

Giornale d'Italia пише, що війська союзників мають тепер забезпечені задні і буде їм вільно сповізати сь сабегом очищеня Греції з Німцїв і спочуваючих їм чиників.

Американська армія

ЛОНДОН (Райтер). До „Morning Post“ доносять з Вашингтону: Правильна американська армія має тепер 250.000 людий, міліція 260.000, корпус маринарки 300.000, маринарка 120.000. Крім того 40.000 жовнірів образується на офіцерів. Виставлено 11 залізничних полків. Все разом вносить 712.000 людий, коли 8. лютого було йно 327.000.

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВ.

Будьте здорові та Богові милі! — прощальсь бабуно, — ось наче, вученята... на горі... та нас, старих, не забувайте...

І кажуче це, бабуна всунула в руку кожнотому внукови і внуці по папірцеві.

Мамуню, серце, що ви робите?! сквилював сь авратинівський зять: — такому блазнюві таких грошей!

Запротестували й заповчанє, й вчорайшанє:

Мамуню, голубко, навіщо? Бог з вами, серденько!...

Вибачайте, мої дорогі, більше немає; оце, що в дідом напрошували за свій вік, то й даруємо. Нехай внуки паянтяють...

Але бійте сь Бога, мамуню, навіщо? І що воно з тими грїшми робити-ме.

Навчіть, серденько, що робити; ви ж батько.

А подивіть сь на, цошо, — звернув сь до бабуні отець Кость, — може там і для мене в панюсї на самім дні, лишило сь щє?

Еге, не вам кажучи, — засміялась бабуна; — спізнали сь, голубе, немає вже нічого.

Тобі, Костю, хіба кня доброго, — засміяв сь дідуно, — за те, що дражнив мїні благочинного.

А щож, дядичку, тільки й мого, що чужого благочинного подражниця; свій не спустить.

Прошу отця батюшки, може той... бо дош

буде, — подав з козлів голос запоцький Грнць.

Ну, який ти чудний, їй Богу, Грицьку! — не витримав отець Володимир; — ну, скажи мені доки б ти тут сидів?

Гиги-ги! Або я знаю, батюшко...

Попрощали сь ще раз, подякували за щедрий подарунок і почали сідати.

О, а це що? Й авратинівські коні готові!

І дід Павло...

Тошно так. Дед Павло своє дело знаїть.

Дружба дружбой, а служба службой. Стої, буданой!

А чарку, чарку б треба до дишла, — на гадяла бабуна. — Вмить тітка Віра винєсла пляшку сливянки й чарки.

Ну, дай же, Боже, щоб було все гоже.

Щасливої дорони!

Бам, бам, бам! — засміяв отець Кость; — третій дзвінок на Прїрау.

Сїлдом за отцем Кестем рушили вчорайшанє, а за ними заповчанє, гукаючи останнє „прощайте“ та махаючи шапками. В заповчанькій бричці сїдав новий подерезний, що прїїняв Київ на Заповдч. Напроти сїдав Вальо.

Тобі скільки дали бабуна?

А тобі?

Мені — сто.

І мені сто, — сказала Рая.

І мені сто, — сказала Галя.

Всім по сто, всімсот карбеванців, — зарахував Євген Маркевич, — добру бабуню маєте.

А що ти купиш, Волику? — спитала Рая. Белосипед.

А ти, Ладаку?

Не... не знаю...

Подаруй мені...

На!

І Ладику полїз до кишені.

Ну, ну, Лада; я пожартувала. Глухий!...

Мету хату, мету сїни

Та й задумала сь;

Вийшла мати воду брати

Та й догадала сь...

заспівала Галя. Так собі. Прийшло чогось на думку.

Село аже з заду. Дренчить на ріжкі тонї боката брїчка; весело прихають молоді конї, і Грнцько, оговтавшись вже на козлах по кількяденїм абсолютним свєчївкю, любовно аганяв з широких спин мух та гедяї.

— Здоров, бра, здоров!...

Лїс буйно зелених лавїв та сочїстїх сїнокожатїй, переполовинений сївою биндею шляху, а в горі — гїлбока баня блакїтї з салїучо-яскравою пляжею по серединї. Так само, як і їдучи до Дубиновець. Але мелодїя приїшла. Чогось було жалї... Чого?... Кого?... Дубиновецьких весоложить? Товариства? Може Олега — москалика, що поїхав на другий день після баїю... Може того Павелка Братковського... А може — самих Дубиновецьких, — дідуно й бабуню?

Чи зберете сь наша рїдїя ще коли оггак, — вадумано сказала Галя.

Чи ми ще вїдемо сь зяву, Чи вже на віки розїїшансь...

проказав Ладику.

Да, справді, скатав Євген Маркевич.

Знов стало тихо.

Здоров, бра, здоров!

І знов тихо!

перед цивільними судами в справі осіб, які були засуджені військовими судами.

ВІДЕНЬ (Таб.) Комісія для справ державних функціонерів вибрала підкомітет, якому приділено всі внесени, що відносять ся до поправки долі державних функціонерів. В дискусії піднесено незвичайно тяжке положення державних функціонерів. Іменем правительтва заявив шеф секції Галлсскій, що в найближшій часі представить заміри правительтва що до сих внесень.

Проект адреси Палати панів у відповідь на престольну промову.

ВІДЕНЬ (Таб.) У виробленні адресовою комісією палати панів проєкті адреси у відповід на престольну промову, сказано між ин.: За свистенем усаїшого розвитку Австрії може бути тільки забезпечене державі сього, що належить ся, щоби потім всі народи в границях поданою коронних країв найшли умовини, щоби могли на історичній підставі розвивати ся в національній і культурній автономії.

Що до Галичини очікує проєкт адреси, що Галичина по думці Найвищої проклямації з дня 5. падолиста і цісарського письма з 4. падолиста 1916 одержить урядження, які є спосібні забезпечити підстави успішного розвитку, що вдовольняє і сам край і ціле його населення, що одночасно, які небудуть будуть сі заряженя, увагляють ся інтереси монархії, переведенні Австрії, які лучать її з сям краєм і вилівають з внутрішньої лучности Галичини з иншими краями Монархії.

ПРОСИМО

при зміні адреси **конечно**

- 1) надіслати 50 с. за переведення змін
- 2) подати побіч нової і стару адресу.

Адміністрація „ДІА“

НОВИНКИ.

Львів, 28 червня 1917.

— Виділ краєвий і стипендії. З Бялої нам пишуть: Дня 22. с. м. була сесія стипендія Виділу краєвого. Після тепер обов'язкових розпорядків міністеріяльних стипендії, де акт фондацийний виразно не застерігає, що наділений заримує стипендію до кінця студії, надасть ся лише на рік, почім наділені знова можуть убігати ся. Таких минушого року на рік наданих було 60, нових 144, разом надано 204. Переважна часть, бо понад 100, фондаций Гловінського, всім доступної. Що нам по різних зусиллях капаудно видко з понизше наведених подробиць. 1. Утримано в уживанню стипендії: Коблянського Івана, абсолютента гімназії у Львові, Гловінського 315 К., Білика Теодота, уч. ІV кл. ак. гімн. у Львові, Гловінського 315 К., Цурковську Олену, ученицю V. кл. гімназії СС. Васильянок у Львові, закордонова 315 К., Харак Гілярій, врячник у Відні, Гловінського 315 К., Сандецький Микола, філософ у Відні, Гловінського 315 К. Ново наділені: 2. Гнатюк Ірина, медицина, Львів, Должанського 500 К. (застережена для України), Моренін Маріян, V. кл. Яворів, Гловінського 315 К., Громик Евстадій, III кл. ак. гімн. Львів, Гловінського 315 К., Головка Андрій, ак. гімн. Львів, Артемювичка 90 К. (застережена для України), Панькевич Іван 5 кл. філії ак. гімн. Львів, Гловінського 315 К., Семчуга Стефан VII кл. ук. гімн. в Перемішлі 315 К., Іаевич Мирон I кл. гімн. в Стрию Бронської 100 К. (спеціальні услія), Чайківна Ольга і Тарасевичівна Анна VIII кл. гімназії СС. Васильянок у Львові, закордонові по 315 К., Утриско Володимиір медик у Відні V рік, Гловінського 315 К., Липецький Стефан Б. Гуслав IV кл. гімн. на Меравах, Гловінського 315 К. З фондів диспозиційних дано підягоу Евдокії Волошинівні VIII клася гімн. СС. Васильянок у Львові 100 К., Ользі Утриско II р. сем. у Відні 50 К. З гімназії в Долині цілком не було розподілі.

— Курс науки української мови буде відбувати ся безплатно для тих учениць народних шкіл,

що в них не учать української мови, а котрі то учениці бажали би перейти по такаїх до класи II, III, або IV. народної школи, або до I. класи виділової школи в українським викладовим язиком. Зголошувати ся при вул. Скарбівській ч. 26. I. доверх.

— Признане пропавших без вісти — поміршми. Цивільний закон постановив, що учасника війни, про якого нема вісти через три роки після 31. грудня того року, в котрім почітно війну, може суд признати помершим. Таку постанову заведено цісарським розпорядком, виданим на основі § 14. З огляду на те, що війна триває вже три роки, правительтво бажав скоротити агаданий реченець і в тій цілі внесло в парламенті предложење закона, яке містить отсі нові постанови: Здогад про смерть пропавшого без вісти можна прийняти тоді, коли протягом двох років не прийшла ніяка вістка про жите пропавшого; але один з тих двох років мусить припадати на час після застановлення неприятельських кроків буде означений розпорядком. Отже судове признає помершим може найскорше наступити в рік після докінчення війни. З учасниками війни на різні остатої також ті цивільні особи, що пробували в області воєнних ділань. Установлене куратора для пропавшого без вісти буде записне. Коли виявлять ся, що признаний за помершого с. при житю, то дотична су доза узвала буде внесена.

— Управа української школи в таборі Хоцен надіслала під управу Головного Виділу Товариства „Просвіта“ у Львові два вальери 51/2%, амортизаційної V. австрійської державної позички враз з купонами номінальної вартости по 200 корон, які мають бути ужиті на цілі: 1) преміюване нового твору з обдати історії українського шкільництва, 2) або з області історичної повісти для дітей, 3) або з області педагогії, 4) або (на четвертим місці) до вільної диспозиції „Просвіти“. Відбір сих вальерів стверджує Головний Виділ Товариства „Просвіта“.

— В школі заводній ім. Б. Грінченка у Львові на передмісттю Городиським ч. 95 закінчить ся шкільний рік 1917—18 3 липня 1917 перед полуднем. О год 8. рано буде богослуження для всіх дітей в церкві св. Юра. Відти вернуть ся діти зі своїми учительками до шкільного будинку, де роздасть ся ім книжці свідомства, а найкількішим нагородою діяльності в книжочках. Опісля уставлять ся всі діти в порядку клясами зі своїми пп. учительками на подвірю, де будуть разом зі своїм управителем школи відфотографовані. Закінчить ся шкільне свято управитель школи прашальним словом. Задея піднесення ваги сего свята, просить ся П. Т. Родичів і инших Добродіїв нашої школи, о численну присутність. — М. Сіак.

— В справі обороту овочами і яринами. З днем 1. липня с. р. входить в жите розпорядок ч. к. уряду для виживленя про унормоване торгівлі свіжими овочами. На основі сего розпорядку може завикати ся закупном і торговлею свіжих овочів лиш той, хто має на се особіне позволене. Таке позволене видає краєвий уряд для обороту яринами і овочами. Торговець свіжими овочами мусить також повідомляти сей краєвий уряд про кожне закупно, коли воно сягає найменше 1000 кг. Повідомлене має слідувати до 24 годин від хвилі закупна. Крім того вводити сей розпорядок нові постанови, що до пересилки, яка має 500 або й більше кильограмів треба т. з. „Transportbescheinigung“, котре видає також краєвий уряд для обороту овочами і яринами. Коли хто вислає овочу до якого підприємства для переробки овочів, тоді сей „Transportschein“ мусить бути виставлений товариством для заосмотреня в ярину і овочі. Се товариство є у Відні і називається в скороченню „Геос“. На вывів овочів поза межі краю треба особіного дозвола. Сей розпорядок має на цілі усунути шкідливе посередництво і неприродне підбиване ціи овочів. Щоби однак задля трудностей, які з него виходять при продажі овочів та транспорті, не пропала та велика скількість продуктованих нашим народом овочів а також збираніи ними сунци, афан, синіх ягід, малин, гододів, сушених грибів і т. п., поручив Кр. Союз госп. торг. Спілок у Львові своєю овочовою відділовою Спілкою для абуту овочів і ярич зар. стоа. з обм. пор. у Львові, вул. Зіморевича ч. 20, щоби вона перебрала в продаж від наших влаетелів садів овочі та організувалг збирание і абут малин, гододів, ожин, порічок і т. п., які садка буде закуповувати по найкориснійших цінах. Супроти того, що ся галузь господарська може принести нашим хліборобам значний дохід, повинні ми подбати, щоби не пропадав марно ні один випродкуваний у нас овоч, а сільська дітвора знова — збираючи всякі ягоди — за робила собі бодяй на таке дореге під сю пору одне і обва. Хто отже має на продаж такі продукти нехай денесе Спілку а Спілка виставлять ся о потрібні до сего Transportbewilligung і агрошевити його продукти по корисних цінах.

— На основі розпорядку уряду виминяє з д. 21. червня 1917 В. з д. ч. 266 обов'язані с. особи, які посідають, переходують, продукують або торгують молотільними і машинними (ручні молотільні, кератонні або моторові), приладами до чищення і сортованя абжа (млинки, віалки, трієри, кукульніці, сортильніці, кружалки Кайзера), льокслюбляжми паровими, бензиновими або бензолновими, висше агадани машини припровадити до доброго стану, який уможливає господарський їх ужиток, щоби бути готовими на залив краєвої політичної власті віддати їх часово або на цілу гампанію молотільні в дорозі продажи або випозиченя сій власті або інституції нею вказаній. Якщо особи висше названі не пере провадять посідааних ними машин добродільно до порядку, може політога власть політична запорядити направи сих машин на кошт посідача. Господарі, які тих машин не потребують до молотільні і чищення землеплодаді у власнім господарстві не можуть бути через весь час заво- требовані у власнім господарстві примушені до віддани сих машин краєвої політичної власті. Купецько-технічні агенані получені з відбором сих машин передеде Восине Заведенє для обороту абжем.

— Особисті вісти. Франц Дзегнюк одержав 27. с. м. в лікарським відділі тут. університету степень магістра фармації.

— Український Комітет „Червоного Хреста“ складає отснн ширю подяку Всечеснійшим Отцям Парохам і ОО. Василянм за давнєне уделене дозволу на збірку в церквах і коло церквей, Високоповажанним Паням, що збирали ся збіркою по церквах, як рівнож всім нашим Паночкам з „Дністра“ і ученицям спіл У. П. Т. державної семінарії і гімназії СС. Василянок за збирание жертв коло церквей і по уліцях і „Секції живого памятникя для Його Екц. митрополита гр. Шептицького“ за позичене пушок. — Олександр Барвінський, д. р. Остап Микарушка.

— Заверт коштів живлення худоби озануованьх. Многі виселенці звертають ся до Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ з домаганем виведати для них в рілнійчій Секції Краєвої Централі для відбудови Галичинні зворот коштів живлення озануованіи худоби за минувшє і заплату пасовиска для худоби в сім році. Се не властива дороза. Після оголошеня у всіх часописях комунікатів наших в сій справі з сими домаганями треба звертати ся до місцевого староства, а лиш в тих случаях, коли староство не полагодить сего домаганя, або полагодить неприлично, треба звертати ся з жалобою до рілнійчій Секції Краєвої Централі в Кракові, вул. Чиста ч. 16, а Товариство „Сільський Господар“ повідомити карткою про жалобу. В інтересі скорого полагодженя справи треба придержувати ся поданої нами в своїм часі дорозі. — „Сільський Господар“.

— Начальний редактор „Діла“ д. р. Василь Панейко, вернувши після 3 тижневої неприсутности до Львова, обияв від початку сього тижня знов провід у редакції нашого дневника.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Плякова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які сунуть останній поділ тим дорозий і важкіиші для української справи, конечні як найскоріш і каюобилькішій жертви

— І. Ковяківський 24 п. п. 5 К.; Петра Бойчука, учителя виділової школи у Львові, Петра Ванджуру, урядника пошти в Раві руській, Іаана Новчука, п. дофішира 95 полку піхоти в полі, Володимира Мизаня, учн. гімназиста у Львові, Володимира Снілика У. С. С., стаяна почта — Ing. Itn. Miloslav Prazou (Чех), Feldpost 203 20 К.; о. Романа Березинського а Огаядова, о. Іаана Ковальського а Ваньова, о. Іаана Чубатого а Оллівка, о. Стефана Петрушевича а Холосва, о Крайчича з Будинина. — Гр. Федяк, Демька лісна 30 К. — Рузя Цап 5 К. — Іван Тиктор, підхорунжий У. С. В. 5 К.; о. І. Андрушчинна Гофрика дир. шк. в Фірасьві, Мліо Грубську абс. учит. сем. в Стрию, Антона Балаандиска Поперечного підхор. У. С. В. і Андрия Букчу підхор. У. С. В. Роман Солтикевич а Улюча 5 К. — Володимир Струсевич Судова Видня 5 К. — Зимолий Решетидович Vgr. Akz. Fassungstelle Epr. P. 120. 10 К.; д. р. Іаана Воложайло Rak. Heim Epr. P. 120, Мелю Соневіцьку Перемішль, Іриуу і Стягу Мосорніи Скоде, о. Дубинського парохі в Побуку — Меліяна Со рокин а в Фальорні 2 К.; Стягу Борисівну а Борисева, Надію Куріліну а Фальорні, Нарчиз Дубинського а Побука, Тосю Стриншену а Угольни, В. Мереу при район. ком. в Грибої. —

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 29 червня 1917.
 Навіт: греко-кат.: Такожа св. — римо-кат.: Петра
 Павла.
 Нактура: греко-кат.: Мануїла мч. — римо-кат.: Сергія ІС

Вліди і вступний іспит до приготавленої наперед і на II рік торговельної школи відбуваються щодень до 4. липня в помещанню школи при вул. Міцкевича ч. 11 від 10—12 ранку. До приготавки приймає ся учеників і учениць з уліченою народною школою і 13 років життя, до зложенню вступного іспиту. До школи торговельної вимагає ся уліченого 14 року життя і III класу середної або вищої школи. Пильні і старобні ученики та учениці можуть отримати здрільненє від одлати і стипендію. Від 15. липня 1917 р. школа буде містити ся в середній місті при вулиці Домбровського (Хорушина). 442 1—2

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
 в дня 28 червня 1917.
ВІЙНА НА СХОДІ.

В Галичині у часті фронту на північ Дністра ворожа артилерія постійно буде велими діяльна. Звідні віддали ворога в кількох місцях безуспішно спробували посунути ся вперед. Ми звели кілька успішних воздушних боїв.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Крім брацців, про котрих донесено, добики при відбитті гори Грігора вносять 52 маш. криків, дві металки мін, 7 гармат і 2000 криків. Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гевер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
 в дня 28 червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Рупрехта: Тяжкі дзеконесучі батерії острілювали вчора англійсько-французьку портову кріпость Дункерку, при чім завважено добрий вислід. Кілька кораблів вийшло поспішно з порту. У відповідь острілює ся неприятель. Остеду. Війскової школи не було.

Огонь нашої артилерії і метавок мін спричинив великі спустошеня в англійських рвах на побережю. Коли перед полуднем панував спокій над вестером дійшла брва діяльність на кількох відтинках фронту фландрійського і в Артезі до значної сили. На південній схід від Ніерогі наш підхід розбив бельгійські пости. Коло Нооге не повія ся ворожий звідний наступ. На південь від дороги з Камбре до Арра потерпали Англійці значні втрати в убитих і ранених підчас очищування ровів вестфальськими й надренськими підділами. На полі перед позиціями на північ від Сан Кен прийшло кілька разів до дрбинх сутичок наших постів з англійськими відділами.

Група військ німецького наступника престола: На кількох місцях на північ від Бни, на північ від Реме і в західній Шампанії прийшло до ожилених боїв артилерії.

Група кн. Альбрехта: На Гертмансвайккерхоф звідуючи віртемберського полку катрує ся до французьких ровів, привели по долинах.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На фронті східногалицьким триває далі ожилена огнева діяльність. Фронт Македонський: Не було важіших подій.

Перший квартирмейстер ген. Людendorф.

Концерт елевів

Вишого музичн. інституту ім. М. Лисенка у Львові,

відбудеть ся дня 30. червня 1917 р. (субота), о год. 6. вечером, у великій салі муз. Тов-ва ім. М. Лисенка (ул. Шашкевича), з такою програмою:

- Schumann: a) Novelette h moll) Форт. b) Aufschwung) Макухіана c) Warum?) Ірина d) Grillen) V р.
- Нижанковський: „Минули літа молоді“, сольо спія в супроводі форт. і чела Туркєвичіана Ірина І. р.
- Mozart: Концерт а moll — Allegro — романзе форт Бандрицька Дарія V. р.
- Donizetti: Duetino — спія Поповичіана Марія (надав.) і Семань Степан І. р.
- Mozart: Концерт а dur) скрипка a) Allegro presto) Гладилович b) Tempo di Menuetto) чіва Катрія c) Allegro) V. р.
- Mozart: Арія з оп. „Весіле Фігара) сольо Барвінський „Косарі“) спія Дмитрашіана Олена II. р.
- Mendelssohn: Фантазія f#s moll — Форт. Негребецька Ірина VI. р.
- Моношкo: Арія з опери „Галька“ сольо спія — Поповичіана Марія (надав.)
- Moszkowski: Caprice espagnole — Форт. Туркєвич Леа VI. р.
- L. Szohr: Концерт d moll Allegro moderato а la Polacca, скрипка — Кришталський Роман VI. р.
- Аркас: Арія з оп. „Катерина“) сольо спія Людкевич „Піау від вас“ Завязька Ольга III. р.
- Чайковський: Варіяції — Форт. Дрималик Богдан VI. р.

Програми, які служать за номеровані карти вступу, продають ся по 1 К в канцелярії Тов-ва від год. 3—6. щоденно, а в день концерту при касі. 447 2—2

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Гільйо Кренціглова шукає своєї жєни Марії і дітїй Пєрві, Евїно, Марії і Дмитра, евакуованих в Пеняк повіт Бродя. Адреса: (Почта), пошта Білий Камінь. 445 2—3

Теодор Малюевич, парох Колиндян, у важній справі вольєть подати свою адресу до греко-католич. уряду парох. Шагородці к. Східниця. 445 2—5

Марія Пронишє в Богатолєць пов. Підгайці, тепер на роботах на фільварку „Johannishof“ Lundenburg на Мораві, пошукує свого мужа Анарея і сина Дєма, що впрокував сра першої мобілізації до 55 реґимєнту до Львова. 445 2—3

Оголошення

ПОЧЕНЄ НІГ.
 усугуб певно спеціальні пудер „Слєве“, пакет за 1.20 К. На провідно висилаю тільки на попереднім надісланім належності і 40 ст. на порто. — Однорічне наступство
S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7.
 279 49—60

ШКІЛЬНІ КНИЖИ купую і платять найбільше найстарша в краю.
КНИГАРНЯ І АНТИКВАРНЯ
ЛЬВА БОДЕКА — Львів
 вул. Вірменська (Народний Дім). 450

Продам молотильню в керетом і млинєк в ціні 16.00 К. М. Касюракова, адреса по с.ш. а. Шумичє, п. Турка над Стрєпа. 451 1—5

Бібліотека Половєного.
 Серія перша:
 Взірці української лтератури в російським перекладі.
 Івань Франко. Моисей. З переклад. й портр. автора. Ціна 1 К. — О. Кобєць Псьєна пльвіника. Ціна 20 сот. а перекладом 25 с.
 Також виходять нові портрети В. Винниченка, Б. Грінченка, М. Грушевського, М. Драгоманова, О. Кобиля, Ольги Кобилянської, М. Коцюбинського, Ів. Неучай-Левицького, В. Стефаника, Лєса Українки, Ів. Франка і Т. Шевченка — 12 картєк портрєтєв і нор. 20 сот. Замовляти на адресу: 407 Б 5—7
 P. Ojattlow, Josefstädterstr. 79, 14, Wien VIII.

Зануїне шкільних книжок В короткім часі жиную доставляти більшу кількість шкільних книжок, які вже купую і плачу найкращі книжники переплетачи. Нейт Гольдєль, Львів, раски Амаріольного. Вїля в вул. Театральной 12. І Ринок 29. 414В 2—2

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralleitung des österr. Schulsparwesens WIEN VII, LEONBERGASSE 30
ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ 444
 СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТИТИ НА СТРЕЛЕННІ ЦІЛИ.

Конкурс.

Старшина Кружка У. П. Т. ім. Ганни Бєрвінок прийме учениць до інституту ім. св. Ольги на шк. р. 1917/18. Місячна оплата вносьєть 80 кор. Кожда інститутка має мати: 6 сорочок б пар реформ, 4 станички, 3 простирала на діжку, 3 простирала на коздру, 3 пошевєки, 4 пари плєчєк, 4 рушники, 4 білі кафтаніки, 2 фартушки, 6 серветок.

Інститут буде містити ся в відновленій і в електричне освітленє заосмотрєній хаті при вул. св. Софії ч. 25.
 Поданя о прийнятє належить вносити на руки п. О. Навроцької, вул. св. Марка ч. 20 до дня 15. липня с. р. До поданя належить долучити марку за 15 сот. на відповідь.
 У Львові, дня 20. червня 1917.

За Старшину Кружка: 453 1—3
 Е. Макарушкова, М. Шичєвська, голова, секретарка.

ШКІЛЬНІ як також виші **КНИЖКИ**
 купую і плачу **найвисшу ціну.**
АНТИКВАРНЯ СЕМЕНА БОГДАНА — Львів —
 Сикотуська ч. 7.
 Від 1-го липня б. р. Ринок 24. — коло Головної трафіки. 426А 5—5

ТОВАРИСТВО
ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ
„ДНІСТЕР“
 у ЛЬВОВІ
 ул. Руська ч. 20
 Телеф. 788.
 заснованє при Товаристві взаїмних економічних „Дністер“ в р. 1895 на підставі закону о стоварищенєх з р. 1873

Одвїчалність члєнів обмежена до пєршої висоти уділу.
 Цілю Товариства є уділювати грошєту своїм члєнам ріжніми обєдначєнєм в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладєк 3% рєк.,
 без потрученя рєнєтєвого податку.

ВКЛАДКИ
 прийємає і виплачує Каса Товариства в урядєвєх годиных від 8. до 2. в полуднє.
 Комто в Почтовій Шєдєнїй 35.877.
 Жирєвє комто в Австрє-угорєвєм Банку.
 Шєдєннє вкладає К 5,327.450
 Власний мєтєк 686.383
 Удїєнє позичка 4,233.603
 Канцєлярїї Товариства створєні в уряд полуднєвє. 1. 13

Порукає: землякам наш німецькай орган
„Ukrainische Korrespondenz“
 Визавєць:
 Президент З. У. Рєди Д. в Мєстє Львівський.
 Відвїчалний редактор: 3—7
 Пасєл Володимєр Сигалєвич.
 Виходить чєтєри рази на місяць. Рєз виданя 4.
 Рєзєк вєрєдєдєтє вносить 12 К, пєрїєчєна 6 К, ціна поштовийє чєстє 10 сот. Адреса редакції і адмїнїстрації: Wien, VIII, Josefstadterstrasse 43 B.